

ПОСЛІДОВНІСТЬ ЕКСПРЕС-ДІАГНОСТИКИ РІВНЯ ВИРОБНИЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Казавчинський Р.О., гр. МО-19

Науковий керівник – д-р екон. наук, проф. Пічугіна Т.С.
Харківський державний університет харчівання та торгівлі

В сучасних умовах господарювання підвищується актуальність швидкого реагування підприємства на зміни у зовнішньому та внутрішньому середовищі. З огляду на це, важливим фактором під час ухвалення управлінських рішень стає часовий лаг, тому оперативність аналізу в системі управління потенціалом підприємства стає нагальною проблемою та запорукою конкурентоспроможності. Отже, проведення комплексної діагностики потенціалу підприємства, яке потребує значних витрат часу та є трудомістким процесом, не завжди є доцільним. Таким чином, для здійснення адекватних управлінських впливів інтерес являє проведення експрес-діагностики, яка дає швидку оцінку наявного рівня потенціалу.

Методика проведення експрес-діагностики потенціалу підприємства, що буде використана в даній дипломній роботі, побудована на діагностиці потенціалу підприємства за складовими частинами: діагностика виробничого потенціалу; діагностика фінансового потенціалу; діагностика управлінського потенціалу.

Методика визначення рівня потенціалу підприємства має ряд переваг, серед яких можна виділити: структурованість, що дозволяє чітко виділити і сформулювати проблеми в керуванні потенціалом, що підлягають рішенню; доступність розуміння результатів.

Методика експрес-діагностики рівня виробничого потенціалу підприємства містить у собі наступні етапи: 1. Визначення рівнів виробничого потенціалу підприємства і їхня характеристика; 2. Розробка узагальнюючих і часткових показників оцінки ефективності використання виробничого потенціалу підприємства по видах (основні й оборотні фонди, трудові ресурси). 3. Визначення граничних значень показників з урахуванням рівнів виробничого потенціалу підприємства. 4. Присвоєння кожному значенню показника, що попали в інтервал бальної характеристики. Найбільший бал повинний відповідати самому сприятливому інтервалові, найменший бал – самому критичному інтервалові. 5. Визначення мінімального і максимального значення бальної шкали в межах використовуваної групи показників. 6. Присвоєння інтервалам бальних значень.